

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 24. Arnulphum defenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X. *pite vigesimo tertio legimus, nullam cau-*
 A. C. 991. *sam ab Episcopo sine consilio Clericorum*

Conc. Carth. suorum esse discutiendam, quibus incon-
 IX. tom. 2 *sultis solius Episcopi sententia esset nulla.*

Conc. pag. Itaque Arnulphus tot criminum reus Sa-
 1202. *cra Mystera in Ecclesia a Fratibus no-*

stris interdicta celebrare ausus est! Le-
gantur, si placet, Canones de hac materia
agentes, ut Arnulphum non a nobis, sed a
Patribus damnari omnes cognoscant.

Lectus deinde est Canon quartus
 Concilii Antiocheni, item duo alii ex
 quodam Concilio Carthagenensi contra
 illos, qui spreto Interdicto aut excom-
 municatione officio Sacerdotali defungi
 audent, & contra Episcopos, qui fidem
 publice datam fallunt. (*)

§. XXIV.

Arnulphus defenditur.

c. 17. **T**unc vero Arnulphus Episcopus Aure-
 18. **lianensis** dixit, si qui aessent, qui
 causam Arnulphi Archiepiscopi defende-
 re vellent, æquum esse, ut audirentur.
 Mox Seguinus Archiepiscopus Senonen-
 sis nomine totius Concilii iussit, quemli-
 bet pro Arnulpho liberrime eloqui. Cum
 istud effatum omnibus Episcopis proba-
 retur, ex præsentibus obstupuerunt mul-
 ti,

(*) Notandum, quanta veterum Conciliorum
 auctoritas fuerit.

ti, qui putaverant, Episcopi jam ante Sæculum X.
 animo constitutum fuisse, Arnulphum A. C. 991.
 simpliciter damnare, pluribusque spes
 nata, eum salvum esse posse. Viri tres, *c. 19.*
 scientiæ & facundiæ laude præcipui, ejus
 defensionem susceperunt, Joannes Scho-
 lasticus Antissiodorensis, Ranulfus seu
 Romulfus Abbas Senonensis, & Abbo
 Floriacensis. Igitur Arnulphi Defenso-
 res epistolam apocrypham Episcoporum
 Africæ ad Damasum Papam datam, una-
 cum Rescripto produxerunt, quo osten- *c. 20. 21.*
 derent, omnes majores Ecclesiæ causas, *tom. 2. Conc.*
 præcipue judicia Episcoporum, Papæ esse *p. 869. 870.*
 reservanda. Præterea legerunt quædam
 ex falsis Decretalibus excerpta de iisdem
 Judiciis, & Arnulphi Apologiam ad qua-
 tuor Capita redegerunt. Primo, spolia- *c. 23.*
 tum ante omnia esse restituendum, ad
 Judicium legitime esse vocandum, ipsius
 causam ad Papam deferendam, Accusa-
 tores, testes, & Judices in ampliori Con-
 cilio ad examen vocandos. Ex parte ad-
 versa respondebant, Actorem, id est,
 Adalgerum Presbyterum nulla inimici-
 tiæ in Arnulphum suspitione laborasse,
 sed solius Religionis amore, nec metu,
 nec avaritia impulsus id fecisse. Ar-
 nulphum datis literis Canonicis, & mis-
 sis ad eum Legatis jam ultra unius anni
 spatium ad Concilium citari, quo tem-
 pore jam elapso ipsum audiri non debere

Sæculum X. secundum titulum duodecimum Con-
 A. C. 991. cili Africani; hinc Arnulphum restitui
 non posse. Ut iuste carceri datum fu-
Frod. II. *hist. c. 20.* isse probarent, referebant exemplum
 Hildemanni Episcopi Belovacensis, qui
 dum congregaretur Concilium in Mona-
 stero S. Vedasti custodia traditus fuerat,
 regnante Ludovico Pio, & Ebbonis Ar-
 chiepiscopi Remensis, in Abbatia Fulden-
 si inclusi. Atque ad demonstrandum,
Sup. lib. *XLVII. c.* Episcopos rebelles a potestate Sæculari
47. c. 24. coerceri posse, in medium adducebant
 Collectionem Conciliorum Africa titu-
 lis trigesimo octavo & quadragesimo
 tertio.

c. 25. 26.
Sup. c. 19.
c. 27.

Rursus in argumentum, quod hæc
 causa ad Sedem Romanam delata fuisset,
 lecta est epistola Regis Hugonis ad Joan-
 nem XV. data, atque etiam literæ Epi-
 scoporum, quas superius retuli. Quæsi-
 verunt Arnulphi Causidici, quo tempo-
 re hæ literæ essent missæ, & quid re-
 sponsi Nuncii attulissent. Responsum,
 missas fuisse ante menses undecim, &
 Nuncios, postquam eas Pontifici reddi-
 dissent, primum honeste fuisse habitos.
At vero, addebant, postquam Nuncii Co-
mitis Heberti generosum equum candi-
dum aliaque munera Papæ tradiderunt,
triduo ante portam Palatii detenti impe-
trare non potuimus, ut in conspectum ad-
mitteremur; quare contemptum non feren-
 tes

tes re infecta rediimus. His Clerici Bru-
 nonis Episcopi Lingonensis adjecerunt, se Papam adiiisse & querelas exposuisse
 quod custodia & carceri traditus fuisset, & rogasse, ut rei excommunicationis ful-
 mine ferirentur; tunc autem ministros Papæ petiisse decem Solidos aureos sibi
 dari. *Ludibrio excepimus, inquiebant, sordidæ avaritiæ conditionem, & respon-*
dimus, si Episcopus noster data pecunia saluus esse posset, mille marcas impendere
non recusavimus. Tandem ipse Pontifex respondit; illius cura liberandum esse Ar-
nulphum, propter quem captus esset. Inde statutum, Papæ causa Judicium Ar-
 nulphi non esse differendum, & in me-
 moriam revocatum exemplum Episcopo-
 rum Africae in Concilio ducentorum &
 septendecim Patrum, quos inter S. Au-
 gustinus numerabatur, qui Romanorum
 fastum repulissent. Nempe in Causa
 Apiarii Presbyteri.

Sæculum X.
 A.C. 991.

Conc. Carth.
 VI. an. 419.
 Sup. lib.
 XXIV. §.
 2. & 35.

§. XXV.

Arnulphi Aurelianensis Sermones.

Arnulphus Aurelianensis hac super re
 tum publice multa ad omnes Episco-
 pos congregatos, tum ad illos, qui proxi-
 mi sedebant, dixit. Omnia vero ad pau-
 ca capita redigi possunt. *Credimus, in-*
quiebat, Ecclesiam Romanam ob memo-
riam S. Petri semper esse honorandam;

c. 28.

S s 4

nec